

- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

omhandlede, i forhold til den samlede skattesats, som ville have fundet anvendelse ved udlodning af overskud fra et datterselskab til sit moderselskab.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — CLT-UFA SA mod Finanzamt Köln-West (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof)

(Sag C-253/03) (¹)

(Etableringsfrihed — skattelovgivning — skat af selskabers overskud)

(2006/C 131/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CLT-UFA SA

Sagsøgt: Finanzamt Köln-West

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og af EF-traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF) — national lovgivning om beskatning af selskabers overskud — beskatning af faste driftsteder — beskatning af overskud i filialer af udenlandske aktieselskaber med en højere sats end den, der finder anvendelse på beskatning af overskud i datterselskaber, når dette udloddes til udenlandske moderselskaber.

Konklusion

- 1) EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og EF-traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF) er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som med hensyn til en filial af et selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, foreskriver en skattesats for overskud i denne filial, som er højere end skattesatsen for overskud i et datterselskab af et sådant selskab, når dette datterselskab udlodder sit overskud fuldt ud til sit moderselskab.
- 2) Det tilkommer den nationale ret at vurdere, hvilken skattesats der skal anvendes på overskud i en filial som den i hovedsagen

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Silvia Hosse mod Land Salzburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof)

(Sag C-286/03) (¹)

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2b — særlige ikke-bidragspligtige ydelser — østrigsk ydelse, hvis formål er at sikre mod risikoen for plejebenhov — kvalifikation af ydelsen og bopælskravets forenelighed med forordning nr. 1408/71 — den forsikredes ydelsesberettigede pårørende)

(2006/C 131/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silvia Hosse

Sagsøgt: Land Salzburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 4, stk. 2b, og artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT L 28, s. 1), samt af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97 — lovgivning i en delstat (Salzburg), hvorefter retten til ydelser, der dækker risikoen for plejebenhov for så vidt angår et handicappet barn, der er familiemedlem til en arbejdstager, er underlagt et bopælskrav — begrebet særlig ikke-bidragspligtig ydelse — fortolkning af artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68 (EØF) af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467) — social fordel